

Menneskeføde, medens den i modsat Fald gaar op til tre Fjerdedele. Under Behandlingen i det andet Ting er denne Bestemmelse forandret derhen, at Erstatningen bliver en Trediedel i det første og fem Sjettedele i det andet Tilfælde. Jeg har ment at kunne tiltræde dette Forslag, idet jeg tror, at det maa erkendes, at de, der faa nedslaaet deres Køer som lidende af Yvertuberkulose, alligevel som Regel lide et ret betydeligt Tab. Jeg skal endnu nævne en anden Forandring, som angaar nogle Regler, der ere indsatte vedrørende Forhandling og Anvendelse af Tuberkulin. Jeg skal kun lige henvise til Forslagets Bestemmelser derom. De ere foreslaaede for at hindre Misbrug af Tuberkulin. Der er nemlig ingen Tvivl om, at der i Aarens Løb har fundet adskillige Misbrug Sted. Jeg tilføjer, at jeg, forinden jeg fremsatte Forslaget, forhandlede om det med Justitsministeriet, hvorunder Sagen egentlig hører, og at det var fuldstændigt enigt i det. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Breinholt: Hvis dette Forslag havde foreligget for os i Dag i den samme Skikkelse, hvori det blev fremsat i Folketinget af den højtærede Landbrugsminister, vilde der ikke have været nogen Anledning for mig til at begære Ordet, da dets oprindelige Indhold var et saadant, at jeg kunde have givet det min fulde Tilslutning. Der er nu imidlertid, som vi have hørt af den højtærede Minister, foretaget adskillige ret væsentlige Forandringer i det i det andet Ting, og disse Forandringer gøre mig det umuligt uden videre at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Der er ganske vist et Par af dem, som jeg ikke har noget at indvende imod, deriblandt er den af den højtærede Minister fremhævede Forandring om et forhøjet Vederlag, naar Dyr med Yvertuberkulose blive nedslaaede. Dette finder jeg, ligesom den ærede Minister, ganske rigtigt og billigt. Ligeledes finder jeg det rimeligt, at der i § 1 er tilføjet et nyt 4de Stykke, som paalægge Dyrlegerne et bestemt Ansvar for Tuberkulinindsprøjtningerne. Derimod føler jeg mig mindre forvisset om, at det er en Forbedring, naar man i § 7 har ladet „Valle“ udgaa. Dog, jeg udtaler dette mere som en Tvivl end som en Visshed. Derimod føler jeg mig ganske anderledes sikker i min Sag lige over for den ny i Lovforslaget indskudte § 5, der

indeholder et Forbud mod Indførsel af Tuberkulin gældende for alle med Undtagelse af Apotekerne og den kongelige Veterinær- samt Landbohøjskole. Og ikke nok med, at Indførsel er forbudt fra Udlandet; man har samtidig ogsaa stoppet Kilderne i Indlandet, eller i hvert Fald gjort det vanskeligt for Publikum at erhverve Tuberkulin fra disse. I den Anledning har jeg faaet en Række Skrivelser fra bekendte Landmænd i Vestjylland, der udtale de stærkeste Betænkeligheder med Hensyn til den ny § 5 og rette en indtrængende Opfordring til mig om at tage mig af Sagen her i Tinget, en Opfordring, som jeg nu er følgagtig. Nu kunde man jo ganske vist spørge: er dette Forbud virkelig af nogen større Betydning for Landbruget, og hertil skal jeg straks svare, at Betydningen er sikkert nok højest forskellig i de forskellige Egne af Landet. I Vestjylland er Brugen af Tuberkulin saa almindelig og anses for at være saa nyttig og ønskelig, at jeg tør sige, at den nærmer sig til at være en uundværlig Nødvendighedsartikel. Men denne Artikel vil, hvis dette Forslags Bestemmelser gaa igennem, blive næsten fuldstændig forbudt. I Vestjylland er Forholdet jo det — det vil vel være alle bekendt — at Kvægholdet spiller en aldeles overvejende Rolle i Landbruget. Det vil ogsaa vides, at der der i Modsætning til mange andre af Landets Egne finder en meget hyppig Om-sætning af Kreaturer Sted. Besætningerne maa tidt fraføres og tilføres ny Kreaturer. Naar nu f. Eks. en Mand har naaet det lykkelige Stadium, i ethvert Tilfælde efter hans egen Tro, at faa en sund Kvægbesætning, fri for Tuberkulose, hvad der koster meget Arbejde og mange Penge, er det ham naturligvis om at gøre ikke paa ny at bringe Smitte ind i den. Men da Besætningerne, som før omtalt, stadig maa rekrutteres med fremmede Kreaturer, eftersom Afgangen er stærk, er det for en saadan Mand af stor Vigtighed hurtigt, nemt og billigt at komme til Kundskab om, hvorvidt han kan sætte et indkøbt Dyr ind i sin Besætning uden Smittefare. Dette kan han nu opnaa ved at indsprøjte det med Tuberkulin, og hvis han er meget forsigtig, kan han efter en vis Pavsse give det en ny Indsprøjtning, for saa, hvis Dyret reagerer, at holde det isoleret, fede det og hurtigst muligt søge det solgt. Herfra vil han derimod, hvis § 5 gaar igennem, være fuldstændig afskaaren. Han kan ikke som hidtil faa Tuberkulin fra Udlandet og kan heller ikke købe det i Ind-